

PONUKAĆ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*).

praes 2 sg ponukász (1). ◇ 3 sg ponukå (1). ◇ [*part praes act* ponukając.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pobudzać, zachęcać (2) :

ponukać kogo (1): [A tu Janczary jedni drugie pomykając [*błąd zam. ponukając*] lażą [*na mury*] *PamJancz* 155]. *Cf ponukać kogo ku czemu; Zwrot.*

ponukać kogo ku czemu (1): *LubPs T3 cf Szereg.*

ponukać czym (1): [*posłowie mówili do króla, że ich przed niesprawiedliwą jurysdykcją kościelną nie broni*] A owszem otuchą niemałą winę narodowi naszemu żadnym prawem niewłożoną nowo imo zwolenie nasze wkładając ponukasz, odmiatując na stronę prośby pokorne w tym nasze *Diar* 88.

[*Zwrot: »ponukać po sobie [kogo]« = zachęcać własnym przykładem: Gdy beło po obiedzie, x. senior szedł ku pracy domowej, ponukając po sobie też Zygmunta, ale Zygmunt, który się robić nie nauczył, niechając wszego szedł na zamek [...] a tam odpoczywał. AktaSynod I 93.*]

Szereg: »pobudzać a ponukać« (1): A ták tu nadobnie kázdego wierneho pobudza á ponuka ku chwale Bożey *LubPs T3*.

Synonimy: incytować, pobudzać, pociągać, poruszać, przywodzić, skłaniać, zapalać.

Cf PONUKANIE

DDJ